

М. А. Дзундза

студ. I курсу магістратури

освітньо-професійна програма «Менеджмент організації і адміністрування»

Науковий керівник: ст. викл. М. А. Кіріліна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ

Розвиток теорії організації описується багатьма авторами з двох суттєво різних позицій: з погляду закритої і відкритої систем. Це було обумовлено розвитком суспільства та його потреб. На сьогоднішній день управління розглядається як система, яка являє собою сукупність взаємопов'язаних і взаємозалежних елементів, що утворюють впорядковану цілісність, єдність [1, с. 15]. Основою впорядкування системи управління, як правило, повинна бути мета її функціонування. Сама система управління складається з двох підсистем: керуючої підсистеми та керованої підсистеми, та містить органи управління, комунікаційні канали; набір цілей, стратегій, методів, технологій, процедур, розпоряджень; матеріальну інфраструктуру управління. Для того, щоб взаємодія цих двох підсистем була ефективною, керуючі підсистеми повинні бути сумісними та зацікавленими в прийнятті оптимальних рішень, володіти самостійністю, здійснювати двосторонню взаємодію.

В сучасних умовах, які можна охарактеризувати як умови турбулентності, процеси управління привертають до себе усе більше уваги. Це пов'язано, в першу чергу з тим, що за сучасних умов організація розглядається як соціально-економічний організм, котрий утворює складний комплекс відносин, крім того сучасне середовище характеризується складністю, мінливістю, невизначеністю та інформаційною обмеженістю. Все це призводить до ускладнення побудови системи управління. Система управління перетворюється в складну систему. Основною характеристикою складних систем є наявність великої кількості параметрів, що виникають як результат взаємодії і взаємозалежності окремих підсистем. Для забезпечення ефективного функціонування такої системи як єдиного цілого необхідно враховувати результати впливу однієї підсистеми на іншу. Множинність підсистем та динамічність зовнішнього середовища формує протиріччя їх інтересів. Управління в таких умовах повинно передбачити узгодженість дій кожної підсистеми, що досягається через раціональність, чітку взаємодію підсистем, оперативність й надійність [2, с. 427]. Для цього, по-перше, слід узгодити мету та функції суб'єктів управління, а по-друге –

безпосередньо налагодити взаємодію між суб'єктами. За цих умов виникає необхідність забезпечення системи управління належними функціями прогнозування та планування, які повинні ґрунтуватися на наукових методах.

Величина ефекту системи управління в першу чергу буде залежати від встановлення правильної внутрішньої взаємозалежності і взаємовпливу способів виконання завдань, що досягається за умов використання принципів системного підходу.

Прикладом системи управління може бути система освіти, яка складається з великої кількості підсистем: закладів освіти, наукових, науково-методичних і методичних установ, науково-виробничих підприємств, державних і місцевих органів управління освітою та самоврядування в галузі освіти, інших соціальних інститутів. Ці підсистеми повинні функціонувати і бути структуровані згідно з особливостями завдань, що виконуються та методів, що використовуються. Складність організаційної побудови системи управління освіти обумовлена ще й багатогранністю функцій, що використовуються її підсистемами та їх розподілом з урахуванням адміністративно-територіального поділу України. Зазначена система має центральні та місцеві органи управління. Кожний орган управління має свій апарат управління, що являє собою комплекс служб, які входять до його складу. Серед чинників, які обумовлюють складність такої системи, слід виділити й те, що освіта повинна бути пов'язана з іншими сферами людської діяльності: економікою, політикою, сферою матеріального виробництва та духовним життям. Ці чинники ускладнюють систему управління і спонукають до необхідності використання обґрунтованої бази інструментів керування такими системами.

Таким чином слід зазначити, що системний підхід дозволяє організувати ефективний процес прийняття рішень на всіх рівнях системи управління, та врахувати чинники як внутрішнього, так і зовнішнього середовища, а дослідження проблем побудови системи управління є необхідним, оскільки відсутність належної бази інструментів побудови ефективної системи управління загрожує неправильним вибором антикризових засобів.

Список використаної літератури

1. Нагловский С. Н. Логистика проектирования и менеджмента производственно-коммерческих систем. Калуга : Манускрипт, 2002. 336 с.
2. Осовська Г. В., Осовський О. А. Основи менеджменту : навч. посібник. Київ : Кондор, 2006. 664 с.